

РЕШЕНИЕ

№ 420

гр. Варна, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Албена С.а

при участието на секретаря Елена Ст. Пеева
като разгледа докладваното от Албена С.а Административно наказателно дело № 20223110204276 по описа за 2022 година

УСТАНОВИ:

Производството е образувано по жалба на „КРЕПЕС 2017“ЕООД, представлявано от Х.М. – управител, против НП № 659027-F667804/29.08.2022 г. на Началника на Отдел“Оперативни дейности“- Варна в ГД“Фискален контрол“, с което на дружеството е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 185 ал. 2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на Министъра на финансите.

В депозираната жалба се сочи, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати множество процесуални нарушения, като са дерогирани нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Твърди се, че актосъставителят не е описал ясна и конкретна фактическа обстановка, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и доказателствата, които го обосновават. Според въззивника, от съдържанието на АУАН не става ясно кои са стоките, продажбите на които следва да се отчитат в данъчна група „Б“, вместо в данъчна група „Г“. Сочи се, че като не е обсъдил възражението, депозирано срещу акта, АНО сериозно е затруднил защитата на въззивника. Твърди се, че процесната проверка е предхождана от други такива на органите по приходите, при които не е установено нарушение от вида, описан в обжалваното НП. Предвид изложеното се формира изводът, че при предходните проверки приходната администрация е приела, че дейността на дружеството и

данъчното отчитане на извършените продажби е законосъобразно, а противното означава, че по отношение на открития нарушител не е съставен АУАН в рамките на тримесечния преклузивен срок от неговото установяване. Излага се становище, че към датата на съставяне на АУАН т.3 на чл. 66 ал.2 от ЗДДС е била отменена с промяната на ЗДДС от 05.07.2022 г. , съотв. Регламент /ЕС/ № 282/2011 г. на Съвета би имал значение в случай, че същата е била действаща. Твърди се, че заведението на жалбоподателя е отговаряло на изискванията на т. 61 на § 1 от ДР на ЗДДС, доколкото в процесния обект е извършвана освен продажба на стоки и предоставяне на съпътстващи услуги като сервиране, почистване и др. Формира се извод, че в НП не е разгледана разпоредбата на чл. 27 ал.2 от ЗАНН, като не са обсъдени смекчаващи респ. отегчаващи отговорността обстоятелства. Иска се съдът да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, се представлява от адв. Х. и адв. Д.. В първото по делото съдебно заседание адв. Х. поддържа жалбата с наведените в нея основания. В заседание по същество пледира НП да бъде отменено с оглед на изложените в жалбата доводи. Излага становище, че в хода на съдебното производство от събраните гласни доказателства се установява, че в процесното заведение се предлагат съпътстващи услуги, които характеризират използването на ставката от 9%. Сочи се, че от приложената по делото справка за действащите трудови договори с дружеството-жалбоподател е видно, че са назначени лица на длъжност „сервитьор“, което доказва твърдението на въззивника, че в процесния обект се предоставят услуги, които в случая са калкулирани в цената на продаваните стоки, което е характерно за извършването на ресторантьорска съотв. кетъринг услуга. Иска се присъждане в полза на въззивника на сторените от същия разноси за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, изпраща представител – юрисконсулт Н., която в съдебно заседание оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено наказателното постановление като законосъобразно и обосновано. Пледира, че от събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че е безспорно извършено нарушението, описано в обжалваното НП. Излага се становище, че е безспорно установено, че предоставяната в процесния обект услуга не е ресторантьорска респ. кетъринг услуга, тъй като към същата няма предоставяне на помощни услуги, наред с продажбата на стоки. Навеждат се доводи, че нарушението е установено на датата, посочена в НП, поради което са необосновани аргументите, че АУАН е издаден извън тримесечния преклузивен срок, предвиден в нормата на чл. 34 от ЗАНН. Иска се присъждане в полза на АНО на юрисконсултско възнаграждение.

В хода на съдебното производство са разпитани в качеството на свидетели служителите на НАП извършили проверката в процесния обект, въз основа на която е

съставен АУАН – свид. Т., и свид. В., и двамата на длъжност „инспектор по приходите“ при ЦУ на НАП. По искане на процесуалния представител на въззивника в качеството на свидетели са допуснати и разпитани Е.К. и С.К.. Приобщени са към материалите по делото материалите по АНП, както и копие на протокол за извършена проверка с № 0059477/15.05.2022г. ведно с приложения – 4 бр. листа, копие на протокол за извършена проверка с № 0059695/01.06.2022 г. ведно с приложения - 6 бр. листа, копие на протокол за извършена проверка с № 0059011/04.06.2022 г. ведно с приложения – 4 бр. листа, справка от информационната система на НАП за началното състояние на действащия трудов договор, удостоверение за квалификация на заведението и договор за правна защита и съдействие.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното:

На 09.07.2022 г., в 11.21 ч. служители в отдел „Оперативни“ към ГД „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП – свид. Т. и свид. В., извършили проверка на търговски обект по смисъла на §1 т.41 от ДР на ЗДДС – „ПОРТ ФУУД“, находящ се в гр. Варна, Морска гара , стопанисван от „Крепес 2017“ЕООД с ЕИК: 204568333. В хода на проверката е извършено скрито наблюдение, при което проверяващите установили, че търговският обект, представлява павилион, в който се приготвяли предлагали за продажба дюнери и безалкохолни напитки. Пред павилиона били разположени четири малки маси с прилежащи към тях столове. Към момента на проверката масите не били ползвани от клиенти на обекта. От проверяващите е извършена контролна покупка на студен чай за сумата от 3 лева, заплатен от свид. В. на свид. Е.К. на длъжност „касиер“. За покупката е представен фискален касов бон № 058559 от 09.07.2022 г. в 20.56 ч. , изведен от фискално устройство Daisy expert SX с ИД на ФУ DY540991 ФП 36699464. От съдържанието на касовия бон е установено, че контролната покупка е регистрирана в данъчна група „Г“ - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9% ДДС, като същата е следвало да бъде регистрирана в група „Б“ – стоки и услуги , продажбите на които се облагат с 20% ДДС, предвид съображенията, че в случая се касае за продажба на стока, а не за извършване на ресторантьорска или кетъринг дейност.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол от 09.07.2022 г. Впоследствие на г. свид. Д.Б. съставил на дружеството-жалбоподател АУАН № F667804/14.07.2022 г. за нарушение на чл. 27 ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за това, че на процесната дата дружеството-жалбоподател е регистрирало неправилно контролната покупка, която е относима към данъчна група“Б“, доколкото не попада в приложното поле на чл. 66 ал.2 т. 3 от ЗДДС, тъй като не отговаря на легалните дефиниции за ресторантьорство и кетъринг услуги, дадени в т. 61 на §1 от ДР на ЗДДС.

Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което на основание чл. 185 ал.2 вр. с ал.1 от ЗДДС е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Административно - наказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния преклузивен срок.

Наказателно постановление № 659027-F667804/29.08.2022 г. е издадено от компетентен орган видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП.

В хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. В обжалваното НП е посочена, както нарушената материално-правна норма, а именно разпоредбата на чл. 27 ал.1 т.2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, така и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника.

Съдът намира, че липсата на аргументи, изложени от АНО, във връзка с депозираното срещу АУАН възражение не опорочават административно-наказателното производство, като неоснователното игнориране на същото би могло да повлияе единствено върху обосноваността на издаденото НП.

Като разгледа въззивната жалбата по същество, съдът установи от правна страна следното:

По силата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по нормативния акт лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Според разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за

регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. По силата на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредбата лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, регистрираните по ЗДДС лица са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите: 1. група "А" - за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС; 2. група "Б" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност; 3. група "В" - за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива; 4. група "Г" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност. От своя страна втората алинея на цитираната норма задължава лицата по чл. 3, независимо дали са регистрирани или не по ЗДДС, задължително да регистрират всички продажби по данъчни групи съгласно ал. 1.

Разпоредбата на чл. 66 ал.1 от ЗДДС в редакцията от бр. 18 от 4.03.2022 г., в сила от 1.01.2022 г. предвижда, че Ставката на данъка е 20 на сто за: 1. облагаемите доставки, освен изрично посочените като облагаеми с нулева ставка; 2. (доп. – ДВ, бр. 55 от 2020 г., в сила от 1.07.2020 г. до 31.12.2022 г. - изм., бр. 111 от 2021 г., в сила от 1.01.2022 г.) вноса на стоки на територията на страната, освен в случаите по ал. 2, т. 2, 4 и 5; 3. (доп. – ДВ, бр. 55 от 2020 г., в сила от 1.07.2020 г. до 31.12.2022 г. - изм., бр. 111 от 2021 г., в сила от 1.01.2022 г.) облагаемите вътреобщностни придобивания, освен в случаите по ал. 2, т. 2, 4 и 5.

Разпоредбата на чл. 66 ал.2 т. 3 от ЗД в същата редакция сочи, че ставката на данъка е 9 на сто за ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително състояща се в доставка на храна за къщи; това не се прилага за ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на спиртни напитки, включително в случаите по чл. 128.

С ДВ бр. бр. 52 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г. нормата на чл. 66 от ЗДДС е изменена, като според новата редакция на същата, ал.1 предвижда, че стандартната ставка на данъка е 20 на сто за облагаемите доставки с място на изпълнение на територията на страната, освен изрично посочените като облагаеми с намалена или нулева ставка на данъка, а ал. 2 сочи, че ставката по ал. 1 се прилага и при внос на стоки на територията на страната, и при облагаеми вътреобщностни придобивания на територията на страната, освен изрично посочените като облагаеми с намалена или нулева ставка на данъка.

Предвидена е нова разпоредба, а именно – нормата на чл. 66а от ЗДДС в сила от 1.07.2022 г., съгласно която ставката на данъка е 9 на сто за доставката на услуга по

настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, включително предоставянето на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани, с място на изпълнение на територията на страната.

Съгласно § 15д от ПЗР на ЗДДС ставката на данъка по чл. 66а от закона, а именно – намалена ставка в размер на 9%, се прилага до 31 декември 2022 г. за изрично изброени по вид доставки с място за изпълнение в страната, в т.ч. за доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително състояща се в доставка на храна за вкъщи с изключение на ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на бира, вино и спиртни напитки, включително в случаите по чл. 128.

Цитираната разпоредба от ПЗР на чл. 15д от ЗДДС сочи, че диспозитивът на нормата на чл. 66 ал.2 т.3 от ЗДДС е приложим към процесното деяние, макар че същото е извършено след влизане в сила на изменението в ЗДДС с ДВ бр. 52 от 05.07.2022 г.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява по безспорен начин извършеното от дружеството –жалбоподател административно нарушение. По делото не се оспорват фактическите констатации досежно факта на осъществената контролна покупка, както и начина, по който същата е отчетена чрез фискалното устройство, а именно в данъчна група „Г“, вместо в данъчна група“Б“. Спорът е досежно наличието на основание за прилагане на намалена данъчна ставка уредена в разпоредбата на чл. 66 ал. 2 т.3 от ЗДДС, който се свежда до въпросът какъв е бил характерът и обемът на предоставяните услуги от дружеството-жалбоподател и наличието на условия същата да бъде квалифицирана като предоставяне на ресторантьорски и кетъринг услуги.

Като взе предвид събрания по делото доказателствен материал съдът намира, че аргументите на въззивника в тази връзка са неоснователни.

Съгласно т. 61 и 62 на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС:

- „Кетъринг услуги“ са съвкупност от характеристики и действия, в които преобладават главно услугите и в които доставката на храна и/или напитки е само един компонент. Преобладаващите главно услуги са същите като ресторантьорските услуги, но доставката е осъществена извън помещенията на доставчика.

- „Ресторантьорски услуги“ са услугите, които се състоят от доставка в помещенията на доставчика на приготвена или неприготвена храна и/или напитки за човешка консумация, следвани от достатъчно подпомагащи услуги, които позволяват незабавното им консумиране

Не са кетъринг услуги или ресторантьорски услуги: а) обикновената доставка на приготвена или неприготвена храна (например доставка за вкъщи от ресторанти, супермаркети и други подобни); б) доставката на приготвена храна и доставката,

състояща се в храна за вкъщи от ресторанти; в) доставката, състояща се в приготвяне и доставка на храна и/или напитки без друга подпомагаща услуга.

Видно от чл. 6, пар. 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (Регламент за изпълнение (ЕС) 282/2011) ресторантьорските услуги и кетъринг услугите са услуги, които се състоят в доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки, или и на двете, за консумация от човека, придружени от достатъчно помощни услуги, за да могат да се консумират непосредствено. Доставката на храна, на напитки, или и на двете е само един компонент от едно цяло, в което услугите играят по-голяма роля. Ресторантьорски услуги е доставката на такива услуги в заведенията на доставчика, а кетъринг е доставката на такива услуги извън помещенията на доставчика. Съгласно пар. 2 на същата разпоредба доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки или и на двете, независимо дали е включен превозът, но без каквито и да било други помощни услуги, не се смята за ресторантьорска услуга, нито за кетъринг услуга по смисъла на пар. 1.

По см. на чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност: "1. Ресторантьорските услуги и кетъринг услугите са услуги, които се състоят в доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки, или и на двете, за консумация от човека, придружени от достатъчно помощни услуги, за да могат да се консумират непосредствено. Доставката на храна, на напитки, или и на двете е само един компонент от едно цяло, в което услугите играят по-голяма роля. Ресторантьорски услуги е доставката на такива услуги в заведенията на доставчика, а кетъринг е доставката на такива услуги извън помещенията на доставчика. 2. Доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки или и на двете, независимо дали е включен превозът, но без каквито и да било други помощни услуги, не се смята за ресторантьорска услуга, нито за кетъринг услуга по смисъла на параграф 1. "

Съгласно практиката на СЕС, ресторантьорските сделки се характеризират със съвкупност от елементи и действия, от които доставката на храна е само съставна част, и в рамките на тази съвкупност услугите подчертано доминират. Според Решение на Съда (първи състав) от 22 април 2021 г., Дело C-703/19: "Член 98, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2009/47/ЕО на Съвета от 5 май 2009 г., във връзка с точка 12а от приложение III към тази директива и член 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112 трябва да се тълкува в

смисъл, че в обхвата на понятието "ресторантьорски и кетъринг услуги" попада доставката на храни, придружена от достатъчно помощни услуги, позволяващи на крайния клиент да консумира непосредствено тези храни, което запитващата юрисдикция следва да провери. Когато крайният клиент реши да не се възползва от осигурените му от данъчнозадълженото лице материални и човешки ресурси, които придружават консумацията на доставените храни, следва да се счита, че никаква помощна услуга не придружава тяхната доставка.; т. 58 - Така от текста на член 6 от регламента за изпълнение следва, че за квалифицирането на дадена облагаема сделка като "ресторантьорски и кетъринг услуги" законодателят на Съюза е искал да отдаде решаващо значение не на начина на приготвяне на храните или на тяхното доставяне, а на осигуряването на помощни услуги, които придружават доставката на приготвените храни, които услуги трябва да са достатъчни, за да осигурят непосредствената консумация на тези храни и да играят по-голяма роля в сравнение с тяхната доставка.; 59 - При това положение от определението на "ресторантьорски и кетъринг услуги", съдържащо се в член 6 от Регламент за изпълнение № 282/2011, тълкувано във връзка със съдебната практика, припомнена в точки 52—54 от настоящото решение следва, че критериите, които са решаващи, за да се прецени дали услугите, съпътстващи доставката на приготвените храни, могат да се считат за "достатъчно помощни услуги", се отнасят до предлаганото на потребителя ниво на услуги.; т. 60 - В това отношение Съдът отчита по-специално елементи като присъствието на сервитьор, наличието на обслужване, което се състои по-конкретно в предаването на поръчки в кухнята, в допълнителното оформяне на ястията и в сервирането им на масата на клиентите, наличието на специално предназначени за консумацията на храната затворени и отоплени помещения, или наличието на гардероб и тоалетни, както и в осигуряването на съдове, мебели или прибори за хранене (вж. в този смисъл решение от 10 март 2011 г., Vog и др., C-497/09, C-499/09, C-501/09 и C-502/09, EU: C: 2011: 135, т. 69).; т. 61 - След това уточнение, както отбелязва генералният адвокат в точка 92 от заключението си, прилагането на тези критерии трябва да се съчетае с отчитане на избора на потребителя да се възползва от услугите, явяващи се помощни към доставката на храни или на напитки, който може да се презумира според начина на продажба на подлежащата на непосредствена консумация храна. ";. Тълкуването на закона /§ 1, т. 61 ДР ЗДДС във вр. с чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета/ налага извод, че за да бъде определена услуга по доставка на храна като "кетъринг" водещото е обстоятелството, че предоставянето на храната и напитките на място, различно от това, където е приготвена, е придружено от всички съпътстващи услуги, предоставящи условия за консумация /обзавеждане, средства, обслужващ персонал/.

Приема се, че обичайно ресторантьорска услуга е предоставянето на храна за консумация на място в стопанисвани от доставчика закрити помещения и/или обособени зони на открито с подходящо съответно оборудване, включително маси и

столове, и с включено сервитърско обслужване.

Ресторантърски услуги са налице и при предоставянето за консумация на място в ресторантите за самообслужване – заведения, в които се предоставя на клиентите достъп до инфраструктура, осигуряваща възможност за консумация на закупената храна на място, предоставят се мебели – маси и столове, съобразно броя на клиентите (а не само елементарно оборудване, позволяващо на ограничен брой клиенти да консумират храната на място), достъп до санитарни помещения, отопление/климатизиране на заведението (когато същото е закрито помещение), поддържане на хигиената в заведението. Наличен е обслужващ персонал, към който клиентът би могъл да се обърне при необходимост за разяснения относно предлаганите ястия и напитки и който формира индивидуални порции, съобразно индивидуалните поръчки на клиентите, предоставяне на прибори и други подобни, необходими за храненето, почиства масите в зоните за хранене. Тези обстоятелства дават основание да се приеме, че е налице доставка на ресторантърски услуги, независимо, че в тези случаи храната не се поднася на масата на клиента.

В настоящия случай, от материалите по делото се установява, че дружеството не е категоризирано да извършва ресторантърска дейност и не се установява обем от помощни услуги, които обуславят квалифициране на осъществяваната дейност от дружеството-жалбоподател като предоставяне на ресторантърски респ. кетъринг услуги.

Видно от показанията на служителите на НАП, които съдят кредитира като обективни и непротиворечащи, по време на скритото наблюдение на дейността в обекта е установено, че в същия се предлага продажба на дюнери на щанд, като до щанда са били разположени няколко малки маси и прилежащи към тях столове, които по своите характеристики представляват елементарно оборудване, позволяващо на ограничен брой клиенти да консумират храната на място. От показанията на проверяващите се установява и че обектът не е разполагал със собствен санитарен възел, а твърдението за наличие на гарантирана възможност да се ползва такъв в близост до обекта, остана недоказано в хода на съдебното производство. От гласните доказателства по делото се установява, че заведението е обслужвано с прибори за еднократна употреба като в тази връзка свид. В. заявява: „нямаше посуда за постоянна употреба“. Видно от разпита на самите служители на заведението, а именно – свид. Е.К. и свид. С.К., обектът не е разполагал с назначен работник, който да изпълнява преимуществено функции на сервитър, а сервирането и отсервиране е извършвано от едно от трудово ангажираните лица - т.нар. „Н.“, когато същият е бил на смяна, като сервирането и почистването на прилежащите към заведението маси е имало инцидентен характер.

Като неоснователни бяха оценени доводите на процесуалните представители на

въззивника, че наличието на назначени лица на длъжност „сервитьор“ в обекта, сочи на извършването на дейност от дружеството в обхвата на дефиницията „ресторантьорски услуги“. Видно от приобщената по делото справка за актуално състояние на действащите трудови договори по отношение на дружеството-жалбоподател, на длъжност сервитьор в обекта са назначени три лица, на две от които трудовите договори са от дата, следваща датата на извършване на нарушение, а за третото лице Н. Ж. се установява, че същият е осъществявал дейности, включващите се в длъжностните характеристики на повече от една длъжност, като инцидентно е извършвал функции на сервитьор. В тази връзка свид. К. разяснава: „ако има забавяне на поръчката, само тогава ние носим на клиентите храната, иначе Н., той не сервира на клиентите храната...Аз съм касиерка, обслужваща бюфет...Сервира се храната от този, който е свободен..Като цяло Николай сервира , отсервира и прави дюнери“

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът констатира, че не са налични съответния обем и качество от помощни услуги, които да обуславят определянето на дейността осъществявана от дружеството-жалбоподател като ресторантьорска дейност или предоставяне на кетъринг услуги по смисъла на §1 т.61 от ДР на ЗДДС.

Правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател на основание чл. 185 ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, доколкото цитираната норма предвижда извършеното нарушение в диспозицията си. Разпоредбата на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС, дава възможност на административно наказващия орган, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, да ангажира административно наказателна отговорност по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане. В конкретния случай е констатирано, че деянието не води до неотразяване на приходи, съответно АНО правилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на посоченото в НП основание.

Като взе предвид, че административното наказание е наложено в минималния, предвиден в санкционната разпоредба размер, съдът намери, че не следва да се произнася по въпроса за индивидуализацията на същото.

Съдът счита, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН в настоящия случай. Доколкото неправилното отразяване в данъчна група Б – стоки и услуги, които се облагат с 20% ДДС, води до неправилно отразяване на извършените през съответния данъчен месец продажби в справката-декларация по ЗДДС и съответно до претенция за възстановяване на данъчен кредит, какъвто не се следва за извършената продажба на стоки, подлежащи на облагане с 9% ДДС са налице конкретни вредни последици от деянието. От друга страна, процесното нарушение не разкрива особени смекчаващи отговорността обстоятелства, доколкото законодателят е

предвидил липсата на вредни последици, изразяваща се в неотразяване на приходи, като смекчаващо обстоятелство, водещо до прилагане на основния състав по ал. 1 на чл. 185 ЗДДС.

Поради изложените съображения, съдът намира, че НП следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано.

С оглед направеното искане от процесуалния представител на въззивниваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 63 ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото е приключило в две съдебни заседания, в които юрисконсулта е взел участие съотв. същото не представлява фактическа и правна сложност, съдът намира, че на юрисконсулта следва да бъде присъдено възнаграждение към минималния размер, предвиден в нормата на чл.27е от Наредбата, но над него, а именно за сумата от 120 /сто и двадесет/ лева.

С оглед изхода на делото следва да бъде оставено без уважение искането на въззивника за присъждане на сторените от същия по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 659027-F667804/29.08.2022 г. на Началника на Отдел“Оперативни дейности“- Варна в ГД“Фискален контрол“, с което на КРЕПЕС 2017“ЕООД е наложено административно наказание "Имуществена санкция” в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 185 ал. 2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на Министъра на финансите.

ОСЪЖДА КРЕПЕС 2017“ЕООД ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ТД на НАП - Варна сумата от 120 /сто и двадесет/ лева юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника за присъждане на сторените от същия по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд - Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____